

«НАША ПЛАНЕТА НЕ
ТАКА ВЕЛИКА,
ЩОБ НЕ
СПРОБУВАТИ
ПОЖИТИ
ВСЮДИ»

стор. 8-9

ВИДАННЯ ВІЛЬНИХ ЖУРНАЛІСТІВ

Хроніки ЛЮБАРТА

№35 (198) • 4 грудня 2014 року

ЦІНА ДОГОВІРНА

• НОВИНИ • ПОЛІТИКА • ІНТЕРВ'Ю • КОМЕНТАРІ • ФАКТИ • КОМУНАЛКА • СПОРТ • ЗІРКИ • НОВИНИ • ПОЛІТИКА • ІНТЕРВ'Ю • КОМЕНТАРІ • ФАКТИ • КОМУНАЛКА • СПОРТ • ЗІРКИ •

ВАГІТНА ПАНІКА

ЖІНКИ ПЕРЕЙМАЮТЬСЯ МОЖЛИВИМ ЗАКРИТТЯМ
ЖІНОЧОЇ КОНСУЛЬТАЦІЇ, А ЧИНОВНИКИ
НАТОМІСТЬ ОБІЦЯЮТЬ ПОКРАЩЕННЯ

стор. 4

Х ПОЛІТИКА

ХТО Є ХТО В НОВОМУ УРЯДІ

стор. 7, 10

Х РЕАЛІЇ

ЯК МИ НЕ СТВОРИЛИ ОСББ

ОСББ – об'єднання співвласників багатоквартирних будинків – сьогодні прийнято вважати новомодною альтернативою ЖКГ. Втім насправді інститут ОСББ – це набагато серйозніше та складніше, аніж просто домовленості про обслуговування та ремонт будинків. Як виявляється, створити це об'єднання навіть у власному домі не так просто.

стор. 13

Х СПОРТ

«БІЛИЙ СНІГ, СІРИЙ ЛІД...» (С)

У букмекерських конторах коефіцієнти нині на перемогу «Волині» менші, аніж на звитягу харківського «Металіста». Ці команди зустрінуться в заключному матчі 2014 року на «Авангарді» найближчої неділі.

стор. 14

Х ОБЛОМ

ВОЛИНСЬКИЙ НАРДЕП УПІЙМАВ ОБЛИЗНЯ НА 88 МІЛЬЙОНІВ ГРИВЕНЬ

Ігор Єремеев та Степан Івахів хотіли відсудити понад 88 мільйонів гривень в ДП «Феодосійське підприємство із забезпечення нафтопродуктами».

Однак прокуратура встановила, що окремі суб'єкти господарювання, скориставшись із дестабілізації суспільно-політичної ситуації в Україні, вчинили сплановані та узгоджені дії, спрямовані на незаконне заволодіння грошовими коштами державного підприємства, яке розташовувалося на території Автономної Республіки Крим.

Як повідомляє портал «Четверта влада» з посиланням на прокуратуру Рівненської області, товариство, яке контролюється волинським олігархом Ігорем Єремеевим, звернулося до господарського суду із позовом

про стягнення з державного підприємства збитків на суму понад 88 мільйонів гривень, у зв'язку з неналежним виконанням умов договору про надання послуг з перевалки нафтопродуктів.

Незважаючи на неможливість

виконання умов зазначеного договору учасниками зобов'язань, у зв'язку із загальновідомими форс-мажорними обставинами, що мали місце на території Автономної Республіки Крим, суд першої інстанції 18 червня цього

року вирішив стягнути кошти з державного підприємства, яке уже на той час було перереєстровано в місті Києві.

Проте прокуратура, вступивши у розгляд справи, довела, що ДП не виконало договірні зобов'язання через обставини непереборної сили у вигляді подій, що відбувалися поза волею державного підприємства на півострові. Відтак вказане виключає протиправність поведінки та вину державного підприємства, а отже – й наявність складу цивільного правопорушення.

Погодившись із доводами прокуратури, Рівненський апеляційний господарський суд 24 листопада 2014 року ухвалив рішення про відмову у задоволенні позовних вимог до державного підприємства щодо стягнення з останнього 88 мільйонів гривень.

Х СВЯТО НАБЛИЖАЄТЬСЯ

Хоча до Нового року лишається ще цілий місяць, уже відомо, де лучани зможуть придбати традиційні хвойні атрибути цього свята – ялини й сосни.

Як повідомили у Луцькій міській раді, щороку на розгляд виконавчого комітету

ЯЛИНКУ В КОЖНУ ДОМІВКУ

управління розвитку підприємництва та реклами готує документи щодо розміщення пунктів продажу хвойних дерев до новорічних та різдвяних свят на вулицях обласного центру. Усе для того, аби впорядкувати торгівлю святковими деревами.

Підприємці, які здійснюватимуть торгівлю, мають укласти договори на прибирання території з відповідними організаціями. У мерії також контролюють, щоб торговці мали потрібну документацію, яка підтверджує безпечність хвойних дерев, що потім стоятимуть у помешканнях лучан.

Отож, згідно з рішенням виконавчого комітету, напередодні новорічно-різдвяних свят пункти з реалізації хвой-

них дерев будуть розташовані за такими адресами: бульв. Дружби народів, 7а (поблизу бібліотеки); просп. Соборності (поблизу ринку «Північний»); просп. Соборності (навпроти гіпермаркету «Там Там»); просп. Соборності, 26; просп. Соборності (поблизу відділу РАЦС); вул. Дубнівська, 36 (поблизу кінцевої зупинки громадського транспорту); вул. Глушець (навпроти Центрального ринку); просп. Відродження, 6; на розі вул. Січової і просп. Відродження; вул. Героїв УПА (поблизу магазину «Вишківський»); вул. Конякіна, 14 (поблизу ринку); вул. Гордіюк (поблизу торгового центру «Фуршет»); вул. Львівська (поблизу магазину «Наш Край»).

Х ДОЗИМИ ГОТОВІ?

ЧИМ І ЯК ПРИБИРАТИМУТЬ ЛУЦЬК УЗИМКУ?

Упродовж листопада 2013 – квітня 2014 року з міського бюджету для очищення Луцька від снігу витратили 1,3 мільйона гривень і до Нового 2015 року вже запланували освоїти 546,7 тисяч гривень.

У скільки обійдеться очищення Луцька, поки що не відомо, адже бюджет на наступний рік ще не затверджено. Наприклад, із січня до квітня 2014 року на очищення від снігу витратили 514 тисяч гривень.

Станом на 20 листопада для посипання тротуарів заготовили 5,5 тисяч тонн піщано-сольової суміші. Як пояснюють у міській раді, використовуватимуть техніку, яку експлуатували з 2011 року.

До слова, снігоприбиральну техніку відповідно до нарядів військового комісаріату не направляли, а залишили у міському користуванні. А саме – 13 тракторів різних типів, 5 автомобілів для посипання, 4 навантажувачі, 5 самоскиди та один грейдер. Для прибирання тротуарів є 5 одиниць ручної техніки.

Х БЕЗ МАНДАТА

ПАЛИЦЯ ВІДМОВИВСЯ ВІД ДЕПУТАТСТВА

Обраний народним депутатом від «Блоку Петра Порошенка» Ігор Палиця відмовився від депутатського мандата і вирішив залишитися працювати на посаді голови Одеської ОДА.

26 листопада Палиця зустрічався з Президентом Петром Порошенком, де й було ухвалено таке рішення.

Зазначимо, що Ігор Петрович не склав присяги народного депутата на відкритті сесії 8 скликання.

Х «ПОРАДІМО» ЗА СУСІДІВ

У РІВНОМУ ОБІКРАЛИ ОБЛАСНУ МІЛІЦІЮ НА СОТНІ ТИСЯЧ ДОЛАРИВ

26 листопада невідомі особи проникли з двору в адміністративне приміщення УМВС України в Рівненській області та зі службового кабінету слідчого вкрали речей на суму близько 340 тисяч доларів.

Як повідомляє СЗГ УМВС у Рівненській області, з кабінету слідчого зникли понад 130 кілограмів каміння, «зовні схожого на бурштин-сирець, а також купюри номіналом по сто одиниць, на загальну суму вісімдесят тисяч, зовні схожі на долари США».

«За інформацією бурштинокопачів, кілограм бурштину-сирцю коштує в середньому 2 тисячі доларів», – зазначає сайт «ЧаРівне».

Відомості за вказаним фактом внесли до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч.3 ст. 185 Кримінального кодексу України (крадіжка чужого майна, поєднана з проникненням у приміщення), санкція якої передбачає позбавлення волі на строк від 3 до 6 років.

Наразі всю відповідальність і недоопрацювання встановлює комісія Міністерства внутрішніх справ, яка зараз працює у Рівному.

Х УПІЙМАЛИСЯ

ЛУЦЬКИЙ ДЕПАРТАМЕНТ ЖКГ ЗЛОВИЛИ НА МАХІНАЦІЯХ

Прокуратура міста Луцька виявила порушення вимог бюджетного законодавства в департаменті ЖКГ Луцької міської ради.

Так, у липні 2014 року Департаментом ЖКГ було укладено договір з приватним підприємцем про закупівлю обладнання для дитячих майданчиків на загальну суму близько 56 тис. грн. Як повідомляє прокуратура області, половину коштів Департамент одразу перерахував підприємцю, який зобов'язався встановити обладнання, однак своїх зобов'язань не виконав.

Під час перевірки місць, на яких мали бути розміщені дитячі майданчики, головний спеціаліст відділу із благоустрою міста Департаменту житлово-комунального господарства у документі підтвердив їх наявність, попри те, що насправді об'єкти пісочниць, гойдалок, лавок та ігрового комплексу встановлено не було. Однак службовець міськради склав акт приймання-передачі дитячого обладнання, який підтверджував його встановлення, і Департамент перерахував на рахунок підприємця з бюджету решту суми за майданчики.

Після того як прокуратурою міста було виявлено відсутність частини обладнання, а відомості про службове підроблення, вчинене працівником Департаменту, внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань, дитячі майданчики все ж встановили на місця.

Ухвалою Луцького міськрайонного суду службовець, який підробив офіційні документи, звільнено від кримінальної відповідальності у зв'язку з дійовим каттям.

ВАГІТНА ПАНІКА

ЖІНКИ ПЕРЕЙМАЮТЬСЯ МОЖЛИВИМ ЗАКРИТТЯМ ЖІНОЧОЇ КОНСУЛЬТАЦІЇ, А ЧИНОВНИКИ НАТОМІСТЬ ОБІЦЯЮТЬ ПОКРАЩЕННЯ

резонанс. І хоча міське управління охорони здоров'я того ж дня поспішило пояснити, в чому справа, опублікувавши спростування на своєму офіційному сайті і на веб-сторінці луцької мерії, чутка про загрозу існування жіночої консультації «пішла в народ».

Ініціаторка протесту Олена Оксенчук розповіла «Хронікам Любарта», що уперше про ймовірне закриття відділення почула у тій же жіночій консультації кількома днями раніше, 28 листопада, якщо бути точними. Однак відразу не повірила.

– А 1 грудня я прийшла на прийом до свого дільничного в жіночу консультацію і побачила: тут щось-таки відбувається. Адже на стажування прийшли гінекологи з першої поліклініки, – розповідає Олена.

ІНФОРМАЦІЯ-ПРОВОКАЦІЯ

Як пояснили в управлінні охорони здоров'я Луцької міської ради, вони були дуже подивовані обуренням Олени Оксенчук і однозначно заявили, мовляв, усе це – чистої води вигадки, а то й провокація.

«Управління охорони здоров'я Луцької міської ради офіційно інформує, що ця інформація є неправдивою, провокативною та не відповідає дійсності. Управління охорони здоров'я сприяє наближенню акушерсько-гінекологічної допомоги за місцем проживання у межах пішохідної доступності в центрах первинної медико-санітарної допомоги міста, у яких працюють кваліфіковані лікарі-акушер-гінекологи. А тому, відповідно до чинного законодавства, вагітні жінки за їхнім вибором можуть стати на облік для спостереження в лікарня-акушер-гінеколога як за місцем проживання, так і в жіночій консультації, яку ніхто не планував закривати. Варто зауважити, що це той випадок, коли права жінки, навпаки, розширюються, а не обмежуються. Право вибору лікаря або закладу надається жінці», – йшлося у спростуванні сумнівних чуток.

Простіше кажучи, нині чиновники обіцяють створити такі умови, щоби вагітні мали змогу ставати на облік у найближчій від дому поліклініці, тобто за місцем проживання. Це поняття і називають пішохідною доступністю. Ну, і заодно прагнуть розвивати

сімейну медицину, а також спонукати вагітних ставати на облік якомога раніше – задля ретельнішого спостереження за перебігом вагітності.

КОЛИ СТАВАТИ НА ОБЛІК – СПРАВА КОЖНОГО

Та Олена Оксенчук разом із однокумцями цей документ трактує по-своєму. Жінка не приховує: її обурює, що чиновники прагнуть спонукати вагітних, аби ті ставали на облік на ранніх термінах.

– Таку мотивацію я вважаю абсурдною, адже якщо вагітна бажає стати на облік, то вона стане. А якщо вона цього не хоче, то, хай як близько буде від її дому поліклініка, вагітна не піде примусово до лікаря. Це особиста справа кожного, – вважає лучанка. – До того ж, у поліклініках немає акушер-гінекологів, там працюють прості гінекологи. А з вагітними можуть мати справу лише акушер-гінекологи. Але не можна стати ним, пройшовши стажування в жіночій консультації. Потрібні роки для набуття досвіду, аби можна було вести вагітну, аби в разі ускладнення, що зараз дуже часто трапляються, змогли допомогти вагітній, зберегти вагітність, допомогти виносити дитину. А до 1 січня навчити гінекологів з поліклінік цього нереально.

Переймається обурена лучанка й тим, що лікарів із жіночої консультації, на її думку, можуть перевести на роботу в центри ПМСД.

– Припустімо, мого лікаря з жіночої консультації переведуть у поліклініку. І я змушена буду йти до нього, а не звично для мене у жіночу консультацію, – каже вона. – Близькість до дому не є очевидною перевагою. У жіночій консультації все-таки атмосфера здоровіша. А у поліклініці – чимало хворих, там можна підхопити інфекцію, це велика небезпека для вагітних. Я особисто не хочу зайвий раз йти в поліклініку.

Олена стверджує, що ті вагітні жінки, з якими їй впродовж останніх днів доводилося спілкуватися, теж скептично налаштовані до нововведення. Мовляв, не вірять чиновникам. Дехто навіть підозрює, що на приміщення жіночої консультації (або його частину) хтось накинув оком.

– Зібралися чоловіки, вирішили, що краще для вагітних, при чому не питаються думки в нас самих, – говорить Олена. – Очевидно, всі ці зміни тягнуть за собою якісь фінансові витрати. Натомість у жіночій консультації єдиний, і той старенький, апарат КТГ. То що? Тепер закупають такі апарати в кожному поліклініку? Щось не віриться. Краще придбали б ще кілька таких апаратів у жіночу консультацію, і це розвантажало б чергу на КТГ. Тому ми й хочемо зустрітись з Кошелем і Романюком, аби вони відповіли на наші питання і пояснили,

для чого все це робиться. Бо позитивів я не бачу ніяких. До речі, лікарів ця тема теж хвилює, вони не знають, що буде далі. Мені узагалі видається, що зараз чиновники просто прикриваються благами намірами, а насправді хочуть фактично закрити ту консультацію. А у майбутньому, можливо, й зобов'язати усіх вагітних ставати на облік у сімейних лікарів.

За словами начальника управління охорони здоров'я Федора Кошеля, чутки про закриття жіночої консультації поширюють самі медики, які бояться втратити пацієнтів і загалом лачно сприймають реформи як такі. А невідомі вагітні лише підхопили ці розмови й надали розголосу. До того ж, наголошує посадовець, і у жіночій консультації, і у поліклініках працюють лікарі-акушер-гінекологи. Мовляв, нема розподілу – просто гінеколог і акушер-гінеколог, як стверджує Олена Оксенчук. І значних фінансових витрат реформа не потребує, горить він.

– Наше законодавство передбачає вільний вибір лікаря. Тому нема підстав для паніки, – каже Федір Гнатович. – До речі, у перспективі ми мали б перейти до повноцінної сімейної медицини. Це світова медична практика – за вагітними наглядують саме сімейні лікарі. Це норма. Ми просто йдемо в ногу з часом. Дозволяємо акушер-гінекологам разом з їхньою звичною роботою у поліклініках вести ще й вагітних, а вагітним даємо право вибору – до якого лікаря і у яку медичну установу йти. Це, окрім всього, розвантажить черги у жіночій консультації.

ДИМУ БЕЗ ВОГНЮ НЕ БУВАЄ

Цікавою інформацією із «Хроніками» поділилася працівниця жіночої консультації, яка, ясна річ, поросила не називати її імені. Жінка розповіла, що реорганізація жіночої консультації мала відбутися ще в 2013 році, але тоді вдалось відтермінувати це рішення.

– Тепер же з неперевіраних джерел (від сімейних лікарів з першої поліклініки) стало відомо, що з 1 січня 2015 року вони будуть спостерігати пацієнтів до 22 тижнів вагітності, – зазначила вона. – Особисто мій сімейний лікар на початку жовтня говорила мені, що їх справді відправляють на двотижневий курси з акушерства та гінекології. Цілком ймовірно, що це рішення проштовхується, щоби згодом перевести усіх в поліклініки і амбулаторії сімейного типу, а з часом у перинатальний центр, якщо його колись добудують. Тепер же міська рада займається окоманіюванням, переводячи стрілки на право жінки спостерігатись за місцем проживання. Основний акцент у цьому питанні треба ставити на те, що в поліклініках специфічному контингенту пацієнтів просто не зможуть надати невідкладну медичну допомогу, що грає вирішальну роль в нашому профілі. Важливо й те, що гінекологи при поліклініках некомпетентні в плані спостереження вагітності. У поліклініках сидять писарі, а не практики.

А ще інформаторка «Хронік» повідомила, що нині пацієнткам жіночої консультації роздають анкети, в яких запитують, чи згодні вони спостерігатись у поліклініках. І більшість категорично проти.

Ірина КАЧАН

Днями в інтернеті миттєво поширилися чутки про ймовірне закриття жіночої консультації при Луцькому пологовому будинку. Неподобство – констатували обурені лучанки в соцмережах і взялися закликати одна одну до протесту.

Утім за кілька годин про паніку дізналися чиновники в міському управлінні охорони здоров'я і оприлюднили спростування.

УСЕ ПОЧАЛОСЯ З «ВКОНТАКТИ»

Лучанка Олена Оксенчук 2 грудня на своїй сторінці у соціальній мережі «ВКонтакте» опублікувала звернення до жінок, у якому повідомила, що відділення жіночої консультації при комунальному закладі «Луцький клінічний пологовий будинок» хочуть закрити чиновники від медицини.

«Шановні вагітні та жінки Луцька, нашу жіночу консультацію пан Кошель Ф.Г. (начальник управління охорони здоров'я Луцької міської ради) хоче закрити! Вагітних, за його планом, будуть оглядати сімейні лікарі у поліклініках, які протягом двотижневого стажування «будуть мати необхідну кваліфікацію», досвід та знання. Окрім того, тепер нам доведеться стояти в чергах разом із хворими на різноманітні хвороби (не виключено, що і небезпечні для вагітних) і т.д! Натомість приміщення жіночої консультації буде відведене для приватних прийомів лікарів. Відстояти жіночу консультацію міста Луцька, висловити свою думку щодо цих намірів ми зможемо 10.12.2014, у середу, о 14.00 в приміщенні жіночої консультації, очікуємо присутність панів Кошеля Ф.Г. та Романюка М.Я.

Прохання небаждужих долучитись до протесту та захистити свої інтереси!» – написала вона і вказала свій мобільний для гуртування однодумців.

Цю інформацію у чистому вигляді поспішили передрукувати кілька волинських інтернет-видань, чи то полінувавшись, чи то не подумавшись зателефонувати в управління охорони здоров'я або ж у пологовий будинок і дізнатися, у чім річ.

Заголовки про наміри закрити жіночу консультацію мали доволі sensationний як для маленького Луцька вигляд, а тому викликали неабиякий

Газета **Хроніки ЛЮБАРТА** шукає на постійну роботу спеціаліста з реклами

Резюме надсилати на електронну адресу: **hroniky@gmail.com.**

Телефон для довідок: **(0332) 788-005.**

ХТО Є ХТО В НОВОМУ УРЯДІ

www.theinsider.ua

«Коаліціада», яка тривала понад місяць, закінчилася затвердженням нового уряду лише 2 грудня. Уперше в історії України три міністерства очолили українці, які ще вранці були громадянами інших країн. П'ятьох міністрів зі старого складу було переобрано. Двоє з них – глави МЗС і МО – квота президента, яка не була предметом коаліційних торгів. У новому уряді більше інвестбанкірів і топ-менеджерів великих компаній, ніж бізнесменів у класичному для України розумінні. Вони очолили економічний блок Кабміну. INSIDER підготував досьє на кожного новообраного члена уряду.

ЩЕ НЕ ЗАСПІВАВ ПІСНЮ

Міністр закордонних справ Павло Клімкін

Клімкін народився в Курську (РФ). У 1991 році закінчив факультет аерофізики Московського фізико-технічного інституту та влаштувався науковим співробітником в уже український Інститут електрозварювання ім. Патона.

У 1993 році перейшов на роботу в Міністерство закордонних справ України, де почав кар'єру як аташе. За 15 років Клімкін дослужився до начальника відділу економічного та секторального співробітництва з Євросоюзом. У 2010 році був призначений заступником міністра закордонних справ, а в 2012-му – послом України в Німеччині.

Главою МЗС Клімкін став у липні, після того, як экс-міністр Андрій Дешиця заспівав на камери відому пісеньку про Володимира Путіна і був відсторонений від посади.

БАТЬКО НАЦГВАРДІ

Міністр оборони Степан Полторак

49-річний Полторак – колишній начальник Академії внутрішніх військ МВС. Кандидат педагогічних наук, доцент, генерал-майор. Закінчив Орджонікідзенське вище військово командне училище МВС СРСР, Військову академію ЗСУ. З серпня 1983-го проходив службу на посадах командира взводу, роти, начальника штабу, батальйону, командира батальйону, полку, бригади. З березня 2002-го очолює Академію ВВ.

У квітні цього року був призначений командувачем Національної гвардії. А в середині жовтня, після того, як Валерій Гелетей пішов у відставку, став міністром оборони. З волі президента, схваленої парламентом, Полторак залишається на посаді.

НЕ ДАЛЕКИЙ ЛЬВОВЧКІНУ

Вице-прем'єр Валерій Вощевський

Валерій Вощевський – нардеп від «Радикальної партії» Олега Ляшка. На позачергових виборах до парламенту пройшов під №8.

Раніше – голова «Укравтодору». На посаду був призначений урядом Миколи Азарова, але вже через два місяці звільнений. У 2005-2006 і 2008-2010 роках – голова правління ДАК «Автомобільні дороги України».

Вощевський – глава наглядової ради і власник 88% «Чернігівської кондитерської фабрики «Стріла». Також він володіє будівельною компанією «Житлобудінвест».

У 2000-му новий вице-прем'єр працював в Адміністрації президента Леоніда Кучми. Крім того, він побував у Селянській партії Володимира Литвина, «Озимому поколінні» Валерія Хорошковського і ГАКу Олександра Пабата.

Також Вощевський працював замом Хорошковського в Мінекономіки. І в АП Кучми, і в списку Литвина дороги Вощевського не раз перетиналися з Сергієм Львовчкіним, з яким його пов'язують ЗМІ.

МЕНЕДЖЕР НА ВСІ РУКИ

Міністр аграрної політики Олексій Павленко

Павленко – випускник «Києво-Могилянської академії», має диплом MBA школи бізнесу «Nyenrode» в Нідерландах.

Згідно з офіційною біографією, в 2006-2009 роках він працював виконавчим директором групи компаній «Фокстрот» Валерія Маковецького.

У 2003-2006 роках очолював агрокомпанію «Райз», що входить зараз в «Ukrlandfarming» бізнесмена Олега Бахматюка.

У 2002-2003 роках він працював на ні-

дерландській суднобудівній верфі «Damen Shipyards Group».

Зараз Павленко називає себе партнером інвестиційної компанії «Phagus».

FACEBOOK-МІНІСТР

Міністр внутрішніх справ Арсен Аваков

50-річного Авакова було призначено на посаду міністра внутрішніх справ у лютому цього року. Рішенням парламенту він залишився на посаді і в новому уряді.

Народився міністр в Баку. Був нардепом від фракції «Батьківщина». Здобув освіту інженера в Харківському політеху.

У 90-х почав розкручувати бізнес. Активно підтримував Помаранчеву революцію. У 2005 році президент Віктор Ющенко призначив його губернатором Харківської області. На цій посаді Аваков перебував до 2010 року.

Аваков володіє фінансово-промисловою групою «Інвестор», яка об'єднує близько 40 різногалузевих підприємств. Вони працюють у сфері енергетики та легкої промисловості. Наприклад, інвестор реалізує чай марки «Ахмад».

У 2008 році «Фокус» оцінив статки Авакова в \$ 385 млн. Давні його супротивники – Геннадій Кернес та Михайло Добкін – допомогли нинішньому міністру позбутися частини бізнесу за часів правління Віктора Януковича.

«ГІДНИЙ ВОЛОДАР»

Міністр екології та природних ресурсів Ігор Шевченко

Ігор Шевченко – кадровий юрист. Він прийшов у Кабмін за квотою «Батьківщини» Юлії Тимошенко.

У 2011 році заснував Мерітократичну партію України. Назва утворена від латинського «мерітус» – гідний і грецького «кратос» – влада. До цього «мерітокра-

ти» існували як громадська організація.

Раніше Шевченко керував адвокатським об'єднанням «Шевченко, Дідковський і партнери». Його було ліквідовано у квітні цього року.

З 2003 року Шевченко очолює «Асоціацію правників України». Він заснував її разом з відомим юристом Олександром Падлом, який за даними «Фокуса» заробляє 330 євро на годину. У травні 2013 року Асоціацію очолює Денис Бугай – юрист скандального Сергія Курченка, який очолював наглядову раду «Брокбізнесбанку».

Партнери Шевченка по партії і бізнесу – виконавчий директор «Magisters» Ірина Нікітіна, Олексій Дідковський і Сергій Коннов, який очолює зараз Мерітократичну партію.

Головний офіс нового міністра розташований на Подолі на вулиці Костянтинівська, 2-А. Саме там зареєстровано більшість його організацій.

З ЛИТВИ ДО РОСІЇ

Міністр економічного розвитку і торгівлі Айварас Абрамовічус

Уродженець Литви Айварас Абрамовічус останнім часом живе в Україні. Його дружина – українка.

Новоспечений міністр – партнер шведської інвесткомпанії «East Capital», яка інвестувала в Україну \$ 200 млн. Її проекти: компанія «Чумак», мережа гіпермаркетів «Нова лінія», виробник соків «Вінніфрукт». Раніше – фармкомпанія «Дарниця», концерн «Галнафтогаз», «Західенерго» та компанія «Славутич».

Основний регіон для інвестицій компанії – Росія.

«Я пробув у російському офісі три роки, а тепер очолюю київський офіс компанії. І продовжую мотатися між ними – торік провів у поїздах 213 днів. У мене дружина українка, і в Києві родині жити комфортніше – там більше зелені, менше заторів і машин, ми на Хрещатику живемо, там, на відміну від Москви, свіже повітря», – говорив Абрамовічус в одному з інтерв'ю.

Закінчення на стор. 10

Ірина КАЧАН

Дедалі частіше чую від друзів і знайомих розмови про еміграцію. Хтось посилено вивчає англійську, аби бодай спробувати втілити американську мрію, хтось обирає нелегку працю у Польщі чи Італії, а хтось просто зізнається, мовляв, якщо трапиться нагода – поїде шукати кращого життя за межами батьківщини. Таких, звісно, меншість. Та принаймні у моєму колі спілкування людей із думками про самореалізацію за кордоном побільшало. Скажете, непатріотично у такий непростий для України час думати про еміграцію? Погоджуся. Та разом з тим вважаю, кожен має право влаштувати своє життя так, як мріється. Живемо ж бо один раз.

Саме від цього відштовхувалася сім'я 34-річної лучанки Юлії Смаль, ухвалюючи рішення про переїзд до Китаю. Щоправда, мова не про еміграцію, а про цікавий світогляд і не менш цікавий досвід життя далеко від рідного дому.

Юлія Смаль народилася на російському Далекому Сході, на Зеленому Клинні, або так званій Закитайщині. Вважає себе лучанкою, оскільки тут зростала з трьох років. Саме в Луцьку закінчила школу й університет. З юних років була активісткою, у десятирічному віці стала пластункою. З-поміж багатьох хобі, захоплюється мандрями, рукоділлям та читанням, а ще сама пише книги. Жінка має кілька вищих освіт, але не любить цим хизуватися. Каже, що передусім вона – професійний вчитель хімії. Зізнається: дуже любила свою роботу в школі, яку, щоправда, перервав спершу один декрет із двійнятами, і майже два роки тому – ще один. А тепер – і нове місце проживання.

НЕ ЗАРАДИ КРАЩОГО ЖИТТЯ

За вісім тисяч кілометрів від дому, у китайське містечко Пінху, що неподалік Східнокитайського моря, подружжя з трьома дітьми переїхало цього року із серпні. Китай у житті цього сімейства з'явився із роботою чоловіка, фахівця з ІТ-технологій. Юлія

каже: її Ігор спершу «став людиною» в Україні, а згодом його помітили німці й відправили працювати на себе до Китаю. До переїзду усієї сім'ї Ігор працював тут цілих два роки за графіком – місяць у Китаї, місяць – удома. Тепер тільки раз на два місяці навідується до України.

– Я не знаю, чи довго ми житимемо у Китаї. Це поза межами моєї далекоглядності. Поки що чоловік має контракт на два роки, – розповідає Юлія. – Та через рік і чотири місяці в мене закінчується декретна відпустка, треба буде повертатися, залагоджувати пов'язані із цим питання. Далі – не знаю. Як на душу ляже. Життя не стоїть на місці. Може, нам захочеться пожити в Парагваї...

«Коли у молодій китайки народжується дитина, до неї обов'язково приїздить мама на поміч. Нація, яка ще півстоліття тому плодилася, як воші, встигла за цей час сформувати міф «героїзму материнства». Народити дитину важко, виховати дитину – важко, готувати дитину – важко. Та усе, пов'язане з дитиною, – важко. І ймовірно, саме тому рідко яка жінка хоче другу дитину, хоча останнім часом політика держави значно пом'якшилася...»

Жінка зізнається, що про переїзд у Китай думали вже давно, уперше про це заговорили три роки тому. Хоча саме рішення не було важким. Радше осмисленим. А головне – поїхали туди не заради кращого життя, як це може здатися на перший погляд. Передовсім тому, що це цікаво.

«НАША ПЛАНЕТА ЩОБ НЕ СПРОБУВАТИ ЛУЧАНКА ЮЛІЯ СМАЛЬ ПОВІДАЛА, ЯК ЇЙ З СІМ'ЄЮ

– Головний аргумент на користь переїзду простий, хоча для когось, мабуть, лаяний – наша планета не така велика, щоб не спробувати пожити всюди. Просто це прикольно, – із легкістю розповідає моя співрозмовниця. – Я авантюристка, вирішили їхати, зібрали чотири валізи і вирушили. Досвід збирання пожитків у мене величезний. Ми щокілька років кудись перебираємося, та цього разу просто трохи далі. Приїхали, купили чотири подушки того ж дня і стали жити-поживати.

Від першого дня одруження Юлія й Ігор «знімали» квартиру в Луцьку, потім кілька років жили у викладацькому гуртожитку. Згодом завдяки державній іпотечній програмі сім'я отримала змогу придбати крихітну малосімейку. По тому мешкали в Києві, де Юлія й досі влаштована на офіційній роботі. Звідти переїхали у село Коршів неподалік Луцька, де тепер у подружжя хатина. І от – новий етап життя у далекому Китаї.

КИТАЙСЬКИЙ КОМУНІЗМ ДУЖЕ КАПІТАЛІСТИЧНИЙ

За нашими мірками, місто Пінху, де нині живе сімейство, не можна назвати навіть райцентром. Таке собі півмільйонне село, з усмішкою констатує співрозмовниця.

– Місто має урбаністичний вигляд. Старі райони руйнують, будують великі житлові комплекси, – ділиться спостереженнями Юлія. – Ми живемо у дворівневій квартирі в новому

житловому масиві. Помешкання гарне – п'ять спалень, простора вітальня, велика робоча зона на другому поверсі, вихід на дах, два санвузли. Нічого особливого, по суті. Мені незвично хіба прибирати таку велику квартиру, то доволі сумнівне задоволення.

«Між Україною і Китаєм – п'ятигодинна різниця в часі. Цікаво, що Україна в Китаї називається Укелан. Приблизно 50% китайців цікавляться новинами у світі й охоче обговорюють з нами війну, активно співчуючи Укелан. Раші не співчують. Китай, очевидно, облизується на шмат Раші. Ясно, що це все неофіційно...»

Юлія розповідає, що за мірками Китаю її сім'я живе доволі непогано, однак, кажучи це, відразу наголошує, мовляв, в Україні жити було теж добре. Втім в Україні її чоловік заробляв би вдвічі менше, аніж у Піднебесній.

Ціни у Китаї нині приблизно такі ж, як в Україні. Доки гривня не дорожчала, то видавалося, що тут все дешевше, а тепер вже й не надто, констатує Юлія.

– Люди заробляють у середньому на один нулик більше, ніж ми. Тобто якщо українець заробляє сто доларів на місяць, то тут середня зарплата сягне тисячі, – каже вона. – Втім я спілкуюся переважно з офісними працівниками, вчителями, лікарями, IT-шниками, з них багато хто отримує

більше середнього. Про зарплатню «робітничого класу» нічого не можу сказати. Але бомжів на вулицях не помічала. Щоправда, є один представник такої вуличної голоди, але він радше визначність цього міста, ніж правило. А взагалі китайський комунізм дуже капіталістичний. І для нашого розуміння навіть дивний, адже тут мати власний магазинчик – дуже добре і навіть дуже потрібно. І якщо людина довго працює на когось, то щось у цієї людини не так.

А ще, зауважує співрозмовниця, мала приємність пересвідчитися у доступності послуг таксистів. Наші, каже вона, слезами вмилися б, якби дізналися, скільки часу і яку відстань вона нещодавно подолала у Китаї усього за сорок гривень. І це при тому, що заробітки тут більші від українських.

КИТАЙ ПАХНЕ ЇЖЕЮ, ЯКА ПОВСЮДИ

Для когось це стане відкриттям, але, виявляється, у Китаї – справжній культ їжі. Вона тут повсюди, як і запах наїдків, які для звичайного українця здебільш екзотичні.

– Цей запах такий китайський, що його ні з чим не сплутаєш. Пообідати тут можна всюди, навіть в банківській установі, якщо ти не проти китайської їжі, – каже Юлія Смаль. – Живі жаби, змії, краби, креветки, лангусти, черепахи, різноманітні молюски, десятки сортів живої риби – тут можна знайти що завгодно.

Зміна місця проживання на щоденний раціон української сім'ї не надто вплинула. Хіба що у кухні зникла сме-

НЕ ТАКА ВЕЛИКА, ПОЖИТИ ВСЮДИ»

ЖИВЕТЬСЯ ЗА ВІСІМ ТИСЯЧ КІЛОМЕТРІВ ВІД ДОМУ

тана. За нею, зізнається Юлія, трішки сумує. Як і за маринованими огірками.

– Тут я готую все домашнє, практично, як в Україні. Немає звичної нам зелені, натомість є найрізноманітніші фрукти, – розповідає вона. – Тут дуже дешева риба, молюски, восьминоги, кальмари, креветки. Та й вибір величезний. Тому морські продукти почастишали в моїх кулінарних пошуках.

А взагалі у Китаї напрочуд легко стати вегетаріанцем. Усілякі трави, овочі, фрукти, водорості, гриби, горіхи, насіння цьому тільки сприятимуть. Та вибір риби просто-таки спантеличує любителя такої смакоти.

Восьмирічні двійнята Оленка та Марко переїзд до Китаю сприйняли із захватом. А от найменший Лесик поки й не здогадується, які зміни трапилися у їхній сміливий сім'ї, йому ще й двох років не виповнилося.

«Китай напрочуд різноманітний. З одного боку – такий технологізований, сильно ілюмінований, прикрашений. З іншого – такий середньовічно китайський, з двірниками в конусах традиційних солом'яних капелюхів, зі старим-престарим дідом, схожим на скелет, з маленькими вуличками, що ведуть до дров'яних печей зі смаженим тофу і лапшею. Величезні супермаркети, в яких можна купити навіть скутер, і тисячі малесеньких крамничок, в яких їхні власники проводять усе життя – тут і телевізор, і буржуйка, щоб лапшу варити, і миска для прання і купання, а за фіранкою – ліжко (або ж на другому поверсі, хто багатший). Цех з тканин і пошиття матраців, а поруч – винний магазин, фруктова крамничка, поряд – перукаренька, в якій можна ще й пообідати...»

– Меншенькому глибоко фіолетово, лиш би мама, тато і старші брат-сестра були поруч, а де вже гасати і верещати, то яка різниця? – сміється Юлія.

Старші діти опановують українську шкільну програму під наглядом мами-педагога. Це нелегко, але по-сильно, каже Юлія.

– Тому, якщо приїдемо назад, діти повернуться у свій клас, оскільки повністю йдуть за своїми календарними планами, – пояснює мама. – Крім того, вони тут ходять до приватного дитсадка. Це і задля розваги, і для доброго вивчення китайської мови.

Влаштувати дітей до дитсадка у чужій країні не становило труднощів. Головне – порозумітися із адміністрацією закладу. І жодних липових довідок, ніяких аналізів для батьків і звичних для нас поборів.

ЩЕ КІЛЬКА ПОКОЛІНЬ – Й ІЕРОГЛІФИ ЗАЛИШАТЬСЯ В ІСТОРІЇ

Юлія переконує, що особливих труднощів із адаптацією у Китаї у неї не виникає. Чоловік, ясна річ, уже давно при звичайся. Єдине – обмежені англійськими китайцями. А от без гарного володіння англійською вільно тут почуватися годі. Бо китайська мова спершу змушує відчувати себе геть безпорадним. І навіть із великим бажанням її опанувати буде непросто, каже Юлія, яка, до слова, вчилася свого часу і на філолога.

– Я вільно володію англійською, знаю польську. Чоловік теж спокійно говорить англійською і знає німецьку. Китайську тепер вчимо разом, – розповідає Юлія. – Китайська мова для мене дуже важка. Певно, це і вік, і організм, обтяжений формальностями. Раніше я ніколи не думала, що мені буде складно заплітати язик у черговий звук зі складною вимовою, тепер знаю. Багато китайських звуків так і звучатимуть в мені відголосками польських діалектів. Зате дітям мова легко дається. Тішить те, що вони і англійською вже практично говорять, і китайську опановують.

Складність китайської полягає у тім, що дуже багато слів одно- або двоскладові. Вони, по суті, однакові, різниця тільки в інтонаціях. Для того щоби навчитися хоч так-сяк розмовляти китайською, потрібні і здібності, і багато зусиль, і неабияка сила волі. Добре хоч, що існує пін'їнг – написання латинкою китайських слів.

– Написання китайських ієрогліфів є класичне і спрощене. Класичне тепер вивчають тільки науковці для читання давніших текстів, – пояснює Юлія Сміль. – У школі вже два-три десятиліття вивчають суто спрощене. З першого класу, ще поперед вивченням ієрогліфів, починають вивчати пін'їнг. У принципі, навіть для написання SMS люди користуються пін'їнгом, який пропонує відповідно до написання оброти потрібний ієрогліф. Каліграфія, як і китайська грамота, потихеньку відходить у минуле, це вже дуже помітно по недбалому письму офісних працівників. Техногенна швидкість зникнення мовної особливості, певно, в Китаї виявляється чи не найшвидше. Ще кілька поколінь – й ієрогліфи залишаться в історії, мені так здається. А шкода.

Повідала Юлія і про дуже цікавий, хоч і не вельми приємний досвід спілкування з китайськими меди-

ками. Втім досвід хворіти, звісно ж, всюди негативний. Та в Китаї жінка була вражена.

– Якби не високі технології, то я, певно, була б шокована низьким професійним рівнем медиків. Лікарня напрочуд сучасна, хоча за нашими мірками Пінху – навіть не райцентр, а глибока провінція. Тому ясно, що світила медицини тут не прозябають, – розповідає вона. – У моїй палаті було три ліжка, кожне відгороджується від іншого навісною шторою, обладнане індивідуальним освітленням, трьома розетками, кнопкою виклику медпрацівника. Саме ліжко – новеньке, зручне, в палаті – туалет, рукомийник, душ. Усе максимально автоматизовано, хворий по лікарні не шкандибає на своїх двох, його возять або на каталці, або в кріслі. Хоча все це не відміння того факту, що мені так і не поставили діагноз. З усіх лікарів, які трапилися, найобізнанішою виявилася гінеколог. Вона не метушилася, не ходила навколо мене колами, не знаючи, звідкіля підступитися, і, хоча я не була її пацієнтом, єдина призначила лікування. Склалося враження, що мене намагалися лікувати ті, кого назвати можна хіба санітарами.

«Захоплення усім європейським на фоні абсолютної китайськості, навіть в одязі, – фантасмагорія. Скутери, рикші, ігнорування правил дорожнього руху. Новаторський кітч, технології і стара китаянка, яка з вивернутими суглобами пере руками постільну білизну в мисці, вийшовши на поріжок магазинчика. Такий-от Китай...»

КИТАЙЦІ НЕ ПЕРЕЙМАЮТЬСЯ ДУХОВНИМ

За спостереженнями Юлії, китайці дуже невибагливі. Історично вони дотримуються принципу стада, індивідуальність не надто важлива. Саме тому тут гарно прижилася комуністична ідеологія. Китаець, який має власний бізнес, не потребує інших розваг, насиченого життя поза роботою.

– Один знайомий працює з третьої ночі до шостої вечора. На наше запитання, мовляв, коли ж тоді жити, він здивовано відповів, що ось це і є його життя, – дивується Юлія. – Сплять просто на роботі під час обідньої перерви, для сну не потребують якихось спеціально обладнаних місць – крісло, картонна підстилка, циновка. Ідять все, що більш-менш істівне, не пере-

ймаються «духовним» життям. Бо ж для чого, якщо є телевізор? Мало читають, і насправді рідко зустрінеш того, хто сповідує буддизм або комунізм. Більшість людей такі, як усі, їм не треба нічого більше.

Це не розчарує українку, навпаки – цікавить. Єдине, що Юлію засмучує у китайцях – повне ігнорування особистого простору. Втім дивуватися нічого – усе-таки тут живе один мільярд і ще понад 330 мільйонів людей.

– У китайських містах дуже чисто. Принаймні там, де я бувала. Разом з тим, рідко якийсь китаець донесе своє сміття до смітника. Вони звикли викидати відходи собі під ноги, – говорить українка. – Попри це, в місті ви не знайдете бруду. Прибиральники, прибиральні машини, миючі пілососи цілодобово драють вулиці.

Лягають спати китайці досить рано – до десятої вечора. А хто не лягає – намагається не шуміти. І якщо удень на вулицях не зустрінеш п'яного, то ввечері у місті їх не бракує. Однак п'яних піснеслів чути не доводилося, каже Юлія. Чи то таксиста, чи то родичі швиденько розвозять гуляк по домівках.

– Хоча я особисто китайців-випихів і не бачу, зрідка вони п'ють своє 2,8% рафіновано-пастеризоване пиво, – каже вона. – Вдень, вихідний чи будень, правила співжиття прості: кожен робить, що хоче, і його мало хвилює, в кого там діти-квіти й інші тривожні суб'єкти.

ПІСЛЯ ПЕРШОГО КЛАСУ – В ПІОНЕРИ

Усі діти після першого класу йдуть у піонери. У школі викладають невеликий курс історії партії, історії КНР. І, в принципі, комунізм у школі для дітей на цьому закінчується. Хіба ще по телевізору показують революційні фільми.

– Не зустрічала ще жодного пересічного китайця-комуніста. Буддистів бачила. А комуністів – ні, – говорить Юлія. – Це їм не потрібно ні для того, щоб закінчити виш, ні для бізнесу, ні

для роботи. Не можу сказати, чи стоїть це чиновників різних відомств, управлінь, а також правоохоронців. Серед моїх знайомих – учителі, офісні працівники, айтишники, ніхто з них не є комуністом, більшість слабо знають історію комуністичної партії.

«Бідність. Середня зарплата працівника на виробництві удвічі більша від українського відповідника. Офісний планктон заробляє в середньому у шість разів більше за свого українського колегу. Ціни майже однакові...»

Разом з тим, більшість китайців активно цікавляться ситуацією у світі, новинами, економікою. При тому вважають, що їхня країна – осередок стабільності і надійності.

– Ні разу не чула, щоб вони критикували щось, що їх не влаштовувало б, хоча, в принципі, це не заборонено. Міліція бездіє переважно. Тобто хтось міг звинуватити би китайців у цензурі й каральності, але це не так. Вони самі по собі такі, – зауважує співрозмовниця. – При тому моляться на Америку і в усьому, навіть в чипсах, намагаються її копіювати. Іноді виходить смішно. Та усі ці спостереження не означають, що десь не є інакше. Вони стосуються лише того, що я бачу навколо себе. А Китай величезний і неосяжний.

На календарі вже грудень, в Україні морози і перші сніги, а у китайському Пінху за відчуттями вересень – 15-20 градусів тепла. Юлія зізнається, важкої ностальгії за Україною поки нема, та за усім рідним іноді сумує. Втім життя одне, і прожити його Юлія разом із найдорожчими людьми прагне яскраво.

ХТО Є ХТО В НОВОМУ УРЯДІ

Закінчення. Початок на стор. 10

ПРАЦІВНИК ГОНТАРЕВОЇ

Міністр енергетики та вугільної промисловості
Володимир Демчишин

Володимир Демчишин пересів у крісло міністра енергетики та вугільної промисловості з крісла голови Нацкомісії регулювання ринку енергетики і комунальних послуг. На цю посаду він був призначений указом президента у вересні.

Згідно з офіційною біографією, в 2005-2006 роках він працював експертом в аудиторській компанії «Ernst & Young». Після цього – експертом відділу інвестиційних послуг в «ІНГ Банк Україна».

З 2008 року аж до призначення у виконавчу владу був начальником відділу інвестиційно-банківських послуг у компанії «Investment Capital Ukraine» (ICU), яка належить нинішньому керівнику Нацбанку Валерії Гонтаревій.

ПОСТАЧАЛЬНИК ПАЛИВА

Міністр інфраструктури
Андрій Пивоварський

Пивоварський очолив міністерство інфраструктури після того, як два роки відпрацював менеджером у групі компаній «Континіум» волинських бізнесменів Ігоря Єремеева і Степана Івахіва.

Єремеев зараз очолює у Верховній раді свою депутатську групу. Його основний бізнес – нафтотрейдові операції та мережа АЗС під брендом «WOG».

Його компанії – одні з найбільших постачальників дизельного палива для українських залізниць, якими управляє Мінінфраструктури. У грудні минулого року компанія «BOG Аеро Джет», що входить в «Континіум», виграла тендер «Укрзалізничпостачу» на постачання палива вартістю 2 620 млн грн.

До роботи на Єремеева Пивоварський очолював інвестиційно-банківський департамент у консалтинговій компанії «Dragon Capital».

У 2007 році Пивоварський був співвласником і директором девелоперської компанії «ЕФ Нова оселя». Зараз основна частка в статутному капіталі цієї компанії належить офшору «Stenfield Finance Limited» з Британських Віргінських островів.

ДУХІВНИК ЮЩЕНКА

Віце-прем'єр, міністр культури
В'ячеслав Кириленко

46-річний В'ячеслав Кириленко народився під Києвом. У 1993 році закінчив філософський факультет Київського університету ім. Шевченка і узявся за громадську діяльність, очоливши молодіжну організацію «Молодий Рух».

У 2002 році став заступником голови «Української народної партії», тоді ж пройшов у нардепи за списком «Нашої України». На президентських виборах 2004 року був довіреною особою Віктора Ющенка, а 2005-го призначений міністром праці та соціальної політики.

У 2006 році знову був обраний народним депутатом від «Нашої України», а через рік став віце-прем'єром з гуманітарних питань в уряді Юрія Єханурова.

У 2012-му пройшов у раду за списком «Батьківщини».

ВІЧНИЙ ПОМІЧНИК ПРЕЗИДЕНТА

Віце-прем'єр, міністр молоді та спорту
Ігор Жданов

У Кабінеті міністрів Жданов – квота «Батьківщини». Він людина часів Леоніда Кучми.

У 1994 році працював у юридичному управлінні Адміністрації президента. Був помічником Кучми. У 2004-му Жданов став аналітиком виборчого штабу кандидата в президенти Ющенка. Засновник аналітичного центру «Велика політика».

Згідно з офіційною біографією, Жданов не має жодного стосунку до спорту.

КВІТКА НАУКИ

Міністр освіти
Сергій Квіт

49-річний Сергій Квіт – експрезидент «Киево-Могилянської академії». Народився в Ужгороді, закінчив Київський університет ім. Шевченка.

Квіт – співвласник компанії «Видавничий дім «Киево-Могилянська академія». У 2012 році чистий дохід підприємства склав 934 000 гривень.

Спеціалізується на масових комунікаціях і філософській герменевтиці (тлумаченні).

Був призначений на посаду міністра освіти в лютому поточного року. Рішенням парламенту залишився на посаді і в новому уряді.

ГРУЗИНСЬКИЙ ПІСТЬ

Міністр охорони здоров'я
Олександр Квіташвілі

Новий глава МОЗ України Олександр Квіташвілі – колишній міністр охорони здоров'я Грузії. Після закінчення Тбіліського державного університету в 1992 році отримав ступінь магістра в США. Через рік повернувся додому і працював у грузинському представництві ПРООН як спеціаліст у галузі адміністрування та фінансів.

До початку 2000-х працював консультантом у різних міжнародних організаціях в Азербайджані, Литві, Україні, Вірменії та Сербії. Пізніше був призначений адміністративним директором Інституту Схід-Захід.

На початку 2008 року він став міністром охорони здоров'я Грузії, а в 2010-му покинув посаду і став ректором Тбіліського державного університету ім. Джавахішвілі.

ЧОЛОВІК БІЗНЕС-WOMAN

Віце-прем'єр, міністр регіонального розвитку, будівництва та ЖКГ
Геннадій Зубко

Зубко прийшов працювати в Кабмін Яценюка з Адміністрації президента. На Банковій він був першим заступником глави АП Бориса Ложкіна.

У 2010-2012 роках очолював фракцію «Фронт змін» Яценюка в Житомирській облраді. Зубко разом із заступником мера Житомира Сергієм Сухомлином і місцевим бізнесменом Олександром Рабиновичем заснували дві громадські організації: «Наш дім Житомир» і «Спортивний клуб «Візаж». Дружині Зубка Людмилі належить дві компанії в Житомирі: львівська кав'ярня «Брама» (через ТОВ «Батерфляй К») і ТОВ «Аркада», яке торгує продуктами харчування.

ПОЗАБЮДЖЕТНИЙ МІНІСТР

Міністр соціальної політики
Павло Розенко

На держслужбі Розенко з 1995 року. Двічі був першим заступником міністра соціальної політики. У 2005 році був заступником міністра соціальної політики Кириленка, а в 2008-му – Людмили Денисової.

У 2006-2008 роках він керував департаментом соціальної політики Секретаріату президента Віктора Ющенка. З 2010 до 2012 року був експертом із «соціалки» в Центрі ім. Разумкова. Потім потрапив до парламенту за списками УДАРу Віталія Кличка. За 2013 рік Розенко задекларував 248 тис. грн доходу.

ЛЕДІ-ІНВЕСТИЦІЯ

Міністр фінансів
Наталія Ярьсько

Нова глава Мінфіну – американка українського походження. Виросла в Чикаго. До Києва переїхала в 1992 році як економіст посольства США. Потім працювала регіональним менеджером з інвестицій фонду «Western NIS Enterprise Fund», який інвестував гроші уряду США в економіку країн СНД.

Сьогодні Ярьсько відома як засновник і керівник компанії «Horizon Capital». Компанія управляє фондами прямих інвестицій, які інвестують в компанії України, Молдови та Білорусі.

«Horizon Capital» належить приблизно 25% розробника програмного забезпечення «Ciklum», 40% фармкомпанії «Біофарма», близько 25% компанії «Дататруп» і 20% в «Інкермані», найбільшому українському виробнику вина. За останні вісім років «Horizon Capital» вкладала в українські компанії \$ 255 млн, зібраних у приватних західних інвес-

торів. До того – ще \$ 117 млн, які дав уряд США, писав «Forbes» на початку року.

ОДНОКУРСНИК ЯЦЕНЮКА

Міністр юстиції
Павло Петренко

Петренко переобраний на посаду міністра юстиції. До лютого призначення міністром юстиції був заступником Арсенія Яценюка в «Батьківщині».

З чинним прем'єром Петренко навчався на одному курсі. Має юридичну освіту. У 2001-2005 роках працював юрисконсультом в державному «Ощадбанку».

Раніше міністру належала частка в ТОВ «Адвокатська група МЛГруп». Зараз компанія переписана на Віргінські офшори.

«МІНСТЕЦЬ»

Міністр інформаційної політики
Юрій Стець

Колишній менеджер президентського «П'ятого каналу» Стець очолив Міністерство інформаційної політики (міністерство правди – як охрестили відомство політики і журналісти), яке ще не створено.

Ініціатива виходила з АП. «Коли він став президентом, я сказав, що я не буду призначений ним на будь-яку посаду, оскільки будь-яке моє призначення буде сприйматися суспільством для мене, для моєї сім'ї в тому числі, негативно. Я це слово дотримав», – заявив недавно Стець в інтерв'ю 112 каналу.

Крім того, кум Порошенко в 2014 році отримав звання майора Національної гвардії. «Я ходив з нашими хлопцями звільняти українські міста», – заявив він з цього приводу.

ЮРИСТ ПЕТРЕНКА

Міністр Кабінету міністрів
Анна Онищенко

30-річна міністр Кабінету міністрів Анна Онищенко з травня очолювала Державну реєстраційну службу. У неї входять держпідприємства, які управляють державними реєстрами. У 2013 році навколо цієї служби розгорівся скандал через контроль над грошовими потоками.

Останні 10 років Онищенко працювала юристом в компаніях «А-Лекс», «Столична юридична група», «ПриватБанк», «Укрнафта», «МЛГруп». Остання раніше належала Павлу Петренку – нинішньому міністру юстиції.

У 2011 році вона з іншими юристами заснувала громадське адвокатське об'єднання «ФІДЕ». У числі її партнерів був Дмитро Сторожук – нинішній голова Державної виконавчої служби. Раніше він працював юристом у партії «Фронт змін» Арсенія Яценюка.

ВЕЛИКА КОСМІЧНА ПОДОРОЖ

У ПРОКАТ ВИЙШЛА ТРИГОДИННА СТРІЧКА КРИСТОФЕРА НОЛАНА ПРО МІЖЗОРЯНІ ПОЛЬОТИ І СІМЕЙНІ ЦІННОСТІ

конахі). Чоловік разом із двома дітьми й тестем живе посередині величезного поля кукурудзи, яке приблизно раз на день замітають піщані бурі. Коли здається, що надії на порятунок уже немає, Купер в дитячій спальні зауважує якийсь інопланетний код, що приводить його на надсекретну базу NASA. У її надрах охайний літній учений (Майкл Кейн) разом зі своєю донькою (Енн Гетевей) будують космічний корабель, на якому група вчених має вирушити на пошуки нової планети, придатної для подальшого існування людства.

Здається, що до фільму «Інтерстеллар» великий і жадливий Крістофер Нолан ішов усе життя. Починаючи як режисер камерного жанрового кіно, він протягом усієї кар'єри немов набирав творчу швидкість. Кожен новий фільм ставав усе сильнішим і сильнішим, але тільки в «Інтерстелларі» відчувається, що британець нарешті знайшов потрібну творчу свободу і розмах, до яких завжди прагнув.

«Інтерстеллар» починається неквапливо, поступово набираючи ритм. У перші півгодини ми те й робимо, що милуємося безкрайними кукурудзяними

полями і профілем красивого Макконахі. Ми немов прощаємося разом з Купером з усім земним – природою, сім'єю і простими людськими почуттями. Потрібно це тільки для того, щоб приблизно в середині здійснити з головними героями надзвуковий стрибок у космос, в якому час тягнеться, як жуйка, а найсерйозніші людські проблеми стискаються до розміру невеликого відеозвернення на опуклому екранчику монітора.

Уже в міжзоряному просторі Нолан почувається, як риба у воді. Щойно герої відлітають у космос, британець вмикає надзвукову швидкість. Його багатоповерхові метафори і прийоми, які часом мали незграбний вигляд в його «земних» картинах, характерна апатія до деталей і нюансів, що драгувала багатьох раніше, в «Інтерстелларі» віднаходять потрібну міць.

Це неймовірна, всеосяжна картина, яку протипоказано дивитися на комп'ютері чи у звичайному кіноформаті. Нолан малює безкрайні космічні далі настільки віртуозно, що єдиним способом оцінити всю красу «Інтерстеллар» стануть великі IMAX-екрани.

Дивує інше: як у певний момент спо-

глядання цього науково-фантастичного епосу, в якому те й роблять, що бубонять про сингулярність і чорні діри, ми починаємо замислюватися над простими людськими почуттями.

Це кіно не тільки про конфлікт людей і природи, а й про сім'ю. Точніше, про те, що немає нічого нестерпнішого для батьків, ніж пропускати дорослішання своїх дітей. Про те, що на відстані час летить набагато швидше, натякаючи людям, що самотність – найліпший спосіб пропустити найважливіше в житті. Усі ці начебто другорядні (але насправді головні) теми надають «Інтерстеллару» більш людського забарвлення, яке, без сумніву, фільму тільки на користь.

Перші дві третини «Інтерстеллара» – ідеальна наукова фантастика. Ближче до фіналу Нолан починає трохи занудствувати – кількість цитат про багатогранність простору та інші наукові терміни досягає критичної позначки. Та навіть незважаючи на це, «Інтерстеллар» – неймовірний фільм, який годі переказати або пояснити у двох словах.

Зізнаюся, до релізу нової картини я скоріше була противником Нолана, але «Інтерстеллар» мене зламав і змусив докорінно змінити ставлення до британця. Можливо, Нолану не вдасться зняти ще одну таку стрічку, але за один «Інтерстеллар» йому можна пробачити абсолютно все.

КІНОРЕЦЕНЗІЯ

Алла САДЕЦЬКА

Крістофер Нолан у ролі режисера й співавтора сценарію, колосальний бюджет, хронометраж до трьох годин, купа зірок різного калібру – зрозуміло, що на фантастичну стрічку «Інтерстеллар» покладали великі надії. І фільм виправдовує їх сповна. Надто для любителів жанру.

Найближче майбутнє. Людство настільки доконало планету своїм існуванням, що Земля перестала плодоносити. За підрахунками вчених, врожаю має вистачити ще на одне покоління, що робити далі – незрозуміло.

У центрі цього аграрного лиха – сім'я фермера Купера (Метью Мак-

КУДИ ПІТИ

ЛУЦЬК ВІДВІДАЮТЬ ОКСАНА ЗАБУЖКО ТА СЕСТРИ ТЕЛЬНЮК

«Від Євромайдану до АТО, від листопада 2013-го по літо 2014-го» – погляд на події в Україні від Оксани Забужко! Мистецьке об'єднання «стендаль» запрошує на зустріч із однією з найавторитетніших письменниць України.

Презентація проекту Оксани Забужко «Літопис самовидців.

9 місяців українського спротиву» відбудеться 11 грудня о 18:00 у Палаці культури (вул. Богдана Хмельницького, 1).

Цей проект – колективний портрет «народження нації», що за дев'ять місяців пройшла шлях від мирного протесту до визвольної війни, складений з найпопулярніших за цей час дописів у соцмережах, інтернет-публікацій та фрагментів новинної стрічки. У збірнику – понад сотня авторів, серед яких відомі літератори, блогери, журналісти та анонімні мережеві «ніки».

Музична частина – виступ сестер Тельнюк. Вони виконують нові, а також улюблені композиції на вірші Оксани Забужко, Тараса Шевченка, Василя Стуса тощо.

Більше інформації можна дізнатися у спільнотах: http://vk.com/zabuzhko_lutsk або <https://www.facebook.com/events/738619059547281>.

По квитки звертайтеся за телефонами: 098-630-58-12, 099-618-59-43. Під час заходу можна буде придбати книги Оксани Забужко, диски із композиціями сестер Тельнюк та взяти автографи.

КІНОМЕНЮ ВІД ГУРМАНА

Сергій МАРТИНЮК

«БРУД»
(Великобританія, 2013)
Режисер: Джон С. Бейрд

Епатажна екранізація не менш епатажного роману Ірвіна Уелша. Історія продажного шотландського копа, який не може жити без сексу та коксу, плете мереживо складних інтриг у колі колег та веде потаємне життя в позаробочий час... Розслідування вбивства, скоєного в одному з підземних переходів у Единбурзі, стане справжніми колами пекла для нашого героя. Десь автори фільму змушують глядача моралізувати, десь збуджуватися від вкрай відкритих сексуальних сцен, десь у відразі пробувати вимкнути стрічку. Втім тут як з життям – утікаючи, потрібно ретельно вибирати карнизи та світильники під стелею. Чудова акторська гра, присутність у кадрі імпазантної Імоджен Путс, за якою я слідкую, і от вам приклад одного із найяскравіших зразків контркультурного кінематографа 2000-х. Раджу.

«ДВА ДНІ,
ОДНА НІЧ»
(Бельгія, Франція,
Італія, 2014)
Режисер: Жан-П'єр Дарденн,
Люк Дарденн

Соціальне кіно від уже доволі іменитих бельгійців, які розповідають у своїх роботах про проблеми звичайних європейців, без пафосних саунд-треків та дорогих акторів у кадрі, стало фішкою Дарденнів. Цього разу, щоправда, перед нами шикарна Маріон Котійяр, персонаж якої має зовсім мало часу, щоб переконати колег по роботі вибрати не премію в тисячу євро, а лишити її на робочому місці. Маріон перфектна у своєму «некосметичному» образі сірої мишки, і це лише підкреслює глибини її акторської майстерності, яких багато хто не помічає за її безтурботними ролями. Фільм не для масового глядача і багато кого може своєю неквапливістю приспати, але для тих, хто смакує все людське на відстані скельця мікроскопа, стрічка піде гарно. Можна.

«БАБЛО»
(РФ, 2011)
Режисер: Костянтин Буслов

Кримінальні розбірки з купою бабла, повіями, продажними ментами, можновладцями та кавказцями. У дусі Тарантіно, з відповідним гумором та сюжетними колізіями. Кіно чоловіче і тим сильне. Історія грошей і того, що вони здатні робити з менш або більш хорошими людьми. Хоча відверто хороших персонажів у стрічці Буслова немає і це по своєму тішить. А так – атмосфера совдепу, ментальності вічно голодних і наситених, російського нігілізму й недалекості. Для любителів кримінальних трагікомедій рекомендую. Робота достойна.

«ФРЕНК»
(Великобританія,
Ірландія, США, 2013)
Режисер: Леонард Абрахамсон

Шик! У нього «норд», «Твіттер», робота, мрії про музику, відсутність муз і ціле життя попереду, яке нічого хорошого не обіцяє... Пропозиція долучитися до однієї музичної групи ставить життя нашого героя з ніг на голову. Рік, проведений у глушині, в будинку посеред лісу, де вони записують альбом експериментальної музики, сприяє життєвим переосмисленням. Постає фронтмена бенду, Френка, який ніколи не знає з себе великої іграшкової голови, бентежить інших музикантів... Альбом записано, перший концертний вихід у світ – і життя має вийти на новий творчий рівень. Має. Музиканти зацінять. Кіно дивакуйте і тим цікаве. +100500.

Євгенія СЕМЕНЮК

ОСББ – об'єднання співвласників багатоквартирних будинків – сьогодні прийнято вважати новомодною альтернативою ЖКГ. Втім насправді інститут ОСББ – це набагато серйозніше та складніше, аніж просто домовленості про обслуговування та ремонт будинків. Як виявляється, створити це об'єднання навіть у власному домі не так просто. У більшості українських міст муніципальна влада не надто сприяє тому, щоб люди самоорганізувалися в ОСББ. Та й взагалі українське законодавство дуже туманно та не зовсім адекватно з точки зору практичної реалізації прописаної норми для організації таких об'єднань, за сприятливих умов зібрати всі потрібні папери та зареєструватися не так і складно. Втім на цьому етапі ініціативній групі зазвичай і доводиться вперше спіткнутися.

ЯК МИ НЕ СТВОРИЛИ ОСББ

ХТО ЗБЕРЕ ПАПЕРИ?

«А мені все одно, хто красти гроші!» – ті, хто хоч раз спробував обійти сусідів та запропонувати зміни до кращого, чули й не таке. Часом, якщо молоді співвласники будинку, махнувши на все рукою, самотужки намагаються зробити хоч якісь зовнішні ремонтні роботи, найзапекліші противники спільної сусідської ініціативи навіть вдаються до агресії. «Я тут все життя прожив, нічого не робив і вам не дам!» – тут в кого завгодно опустяться руки. Хто хоче отримати заряд отакої сусідської доброзичливості? А оголошення від ініціативних груп якесь «добра душа» обов'язково зірве, не полінувавшись обійти весь будинок.

ХТО БУДЕ ГОЛОВОЮ?

«Заяву підпишу, але не більше, далі робіть самі, що хочете», – це один варіант відповіді сусідів, які при цьому виявляються «і не нашим, і не нашим». Звісно, в ідеалі – це коли серед співвласників будинку знайдеться людина, яка здатна самотужки зводити цифри до купи та домовлятися з виконавцями робіт. Це краще, ніж ризикувати зі стороннім керівником, який за простою може виявитися шахраєм. Тільки-от хто це буде? Охочих немає? Одногосно...

ЩО РОБИТИ З ЖКГ?

«Я не зможу продати квартиру, якщо ви це зробите», – мало не в розпачі каже молода жінка. До речі, саме та, яка не так давно обурювалася, що ремонт у під'їзді мешканці робили своїми силами, двері міняли за свої кошти, домофон встановили самотужки. А що ж тоді робить ЖКГ?

А ось це дізнатися практично неможливо. Найцікавіше, що навіть в умовах правової невідомості в українському суді недавно дійшли єдиного логічного висновку: обслуговувати будинок, який разом з прибудинковою територією є беззаперечною колективною власністю його

мешканців, можна лише за їхньої спільної одногосноної консенсусної згоди. Як глумлять юристи-практики, це означає наступне. Папірці, на яких написано, що ви буцімто платите за утримання будинку організації «Ікс», є незаконними. Ви не можете одноосібно домовлятися про утримання будинку ані з ЖКГ, ані з приватною артілю непитущих електриків.

Чомусь, якщо власник квартири – частки будинку – викликає приватника, щоб відремонтувати в кухні кран, той бере гроші лише за виконану роботу. Що не так з ЖКГ? Чи часто ми бачимо хоч якісь акти про виконані роботи, щомісяця бачачи цифри у платіжках?

Втім, якщо навіть не дуже обізнаному у правових справах пенсіонеру хтось підсуне папірець з рахунком «за утримання квартири», автор пропозиції ризикуватиме вислухати на свою адресу багато цікавого. Проблема в тому, що лише одиниці з нас бачать будинки, в яких живуть, колективною власністю.

ДОРОГОЦІННІ ДОВІДКИ

Але факт лишається фактом: без оплати поборів за повітря ЖКГ не видасть пресловуту

довідку про склад сім'ї. Хай яким атавізмом є цей клаптик паперу, без нього жоден нотаріус не ризикне зареєструвати продаж квартири: за вказаною у договорі адресою не мають бути «прописані» неповнолітні. Наскільки законною є така перешкода в отриманні інформації для власників житла? Ходити по судах або слати запити можна довго, тому більшість з нас мовчки платить – а раптом від ЖКГ знадобиться отой заповітний папірець?

Зі створенням ОСББ можливість отримати потрібні документи ніде не подінеться: всі папери видають керівники, яких оберуть на цю посаду самі мешканці. Найцікавіше, що навіть після утворення в будинку ОСББ дехто уникає того, щоб долучитися до справжнього, а не фіктивного утримання будинку, а по довідки й далі ходять до знайомих клерків з ЖКГ. Втім для того, щоб зазирнути в будинкову книгу та просто переписати її відомості в стандартний бланк, ніякої премудрості не треба. Потрібна лише дійсна організація та печатка з підписом голови ОСББ.

НЕ ВИЙШЛО – СПРОБУЄМО ЩЕ РАЗ

Мало кому з ініціаторів створення ОСББ з першої спроби вдається зібрати визначені законом 50% плюс 1 голос з усіх квартир – житлових часток будинку. Наприклад, у нашому будинку не вистачило буквально кількох заяв, навіть всупереч тому, що зразкове луцьке ОСББ «БІНОМ» – власник найближчої до нас сусідньої багатоповерхівки. Але хіба це привід, щоб опустити руки? Зокрема, після того, як на власні вуха почути дещо цинічний, але справедливий вердикт одного з екс-заступників міського голови на тему перспектив масового створення в місті ОСББ: «Ти бачила колись п'єсу Горького «На дні»? Тобто чи була на зборах колективів наших ЖКП або якогось домкому? Якщо ні, то не позбавишся ілюзій».

Та опинитися на дні насправді не є найгіршим варіантом. Від дна простіше відштовхнутися, чи не так?

P.S. Нещодавно в одній з квартир на нашому останньому поверсі змінився власник. Молоді господарі при слові «ОСББ» однозначно підтримали цю ідею. Не в останню чергу тому, що саме над їхньою оселею регулярно протікає дах, який навряд чи хтось, крім нас самих, буде ремонтувати...

ЗА ЖОВТЕНЬ УКРАЇНЦІ НАРОСТИЛИ БОРГ ЗА СПОЖИТІ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНІ ПОСЛУГИ

Євгенія СЕМЕНЮК

Борги 25 українських регіонів за спожитий газ, світло та воду за останній врахований Держстатом місяць зросли на 6,7%, сягнувши таким чином майже 12 мільярдів гривень. Як повідомляє Державна служба статистики, на кінець жовтня 2014 року борг населення країни за житлово-комунальні послуги становить 11,795 мільярда. Середній термін заборгованості українців за всі неоплачені послуги, накопичений за всі роки, перевищує чотири повні місяці.

Як же платили за «комуналку» українці протягом року?

За січень-жовтень 2014-го, за тими ж цифрами, населення сплатило 99,8% від нарахованої йому суми. У грошах це 28,7 мільярда гривень, які поступили на рахунки житлово-комунальних структур. Якщо рахувати по регіонах, то найсумлінніше платили у Вінницькій, Закарпатській та Львівській об-

ластях, де люди не лише оплачували поточні рахунки, а й трохи перекидали минулі борги – у відсотках оплата в цих регіонах становить від 105,5 до 107,8%.

Хай як дивно, та за попередні місяці не припиняли платити за послуги, що були спожиті у регіонах, охоплених військовими діями. Загалом найнижчі показники оплат зараз на сході країни – у Донецькій, Луганській, Харківській областях – це від 89,1 до 95,5%.

Цікаво, що середні нарахування за житлово-комунальні послуги в жовтні поточного року трохи зменшилися, якщо порівняти їх з жовтнем 2013 року. Зменшення становить 8,4%, з урахуванням електроенергії в середньому по Україні «комунальна платіжка» в цьому місяці – 361,6 грн, за даними Держстату.

У жовтні цього року борг за опалення та гарячу воду за три місяці й довше має фактично кожен четвертий господар квартири (24,6%); за вивезення сміття – 22,4%; за водопостачання та водовідведення – 21%,

за споживання газу – борг майже на кожному п'ятому квартирному рахунку (19,7%).

Щодо даних оплати за електроенергію, то за січень-жовтень українці сплатили 116,7% нарахованих енергетиками сум, тобто 8,7 мільярда гривень. Найкраще платили на Одещині, Київщині, Херсонщині та в Закарпатті, у межах 152,7 – 178,2%, з урахуванням погашення боргів. Найнижчий показник – на Чернігівщині, це 73,5%. За звітний період за світло не сплачено 2,446 мільярда гривень.

Понад 37 тисяч власників квартир встигли укласти угоди про реструктуризацію боргу на понад 117 мільйонів гривень. При цьому середній розмір отриманих субсидій на оплату житлово-комунальних послуг становить 218,4 гривні на сім'ю.

У Луцьку тим часом б'є на сполох «Луцьктепло»: зі слів представників міської влади, жителі міста винні йому понад 30 мільйонів гривень. Щоправда, рахунки українські тепловики й далі виставляють на основі

«квартирних метрів», а не спожитих гікакалорій, як це мало б бути. Нині голова ОДА Володимир Гунчик, висловившись на цю тему під час оперативної наради 1 грудня, пропонує публікувати списки тих, кому нарахували за тепло понад тисячу гривень.

Втім, зі слів заступниці Луцького міського голови Лариси Соколовської, є ще одна проблема: після зміни власника новий господар житла не зобов'язаний оплачувати те, що

нарахували попереднику, і це мали б контролювати структури, які беруть участь у переоформленні власності. Натомість у борговій ямі знайшли і позитив: у січні 2014 року борг був більший, відтак у цій площині ситуація в Луцьку загалом збігається зі спільною українською тенденцією.

Якщо квартира боржників не приватизована, ймовірно, міська влада переселитиме її мешканців у житла, менші за площею, та долучатиме до цих процесів виконавчі служби.

Х ВОЛЕЙБОЛ

У ЛУЦЬКУ СТАРТУВАЛА
АМАТОРСЬКА ЛІГА

Назар ТРИКУШ

Перший тур Вищої аматорської ліги серед чоловічих команд з волейболу груп «А» та «Б» відбувся вихідними у Луцьку. Цього року на чемпіонство претендують 10 команд, серед яких і луцький «Олуртранс».

Та не зовсім легко розпочався шлях волинської команди в домашніх стінах. Першого ігрового дня господарі туру програли вінницькій команді «Екодім» – 1:3. Мінімальну перемогу «Олуртранс» видряпав у галицького «Володаря». Третього дня волиняни у надважкій грі поступилися лідеру першого туру – ВК «Данківці» (Хотин, Чернівецька область). Лучани зуміли навіть виграти першу партію, та на більше їх не вистачило. Значимо, за буковинців грав Віктор Туркула, який два сезони був у тренерському штабі луцької жіночої волейбольної команди «Континіум-Волинь-Університет».

«Я дуже радий, що повернувся у волейбол, адже вісім років не виходив на майданчик, – розповідає Віктор Михайлович. – Приємно і те, що моє повернення у волейбол як гравця відбулося саме в Луцьку, де я провів чудовий період своєї тренерської кар'єри. Цього сезону моя команда має серйозні чемпіонські амбіції і перший тур це підтвердив – ми набрали вісім очок з дев'яти».

Наступний тур Вищої аматорської ліги групи «Б», де виступає луцький «Олуртранс», відбудеться 18–22 лютого 2015 року в Нетішині. Спарений тур команд груп «А» і «В» пройде у Вінниці.

«БІЛИЙ СНІГ, СІРИЙ ЛІД...» (С)

ГЛАДІАТОРИ КВАРЦЯНОГО ВИГРАЛИ ХОКЕЙ НА «МЕТЕОРИ» І ГОТУЮТЬСЯ ДО ФУТБОЛУ НА «АВАНГАРДІ»

У хокей зіграли справжні чоловіки

Павло ФІЛОНЮК

У букмекерських конторах коефіцієнти нині на перемогу «Волині» менші, аніж на звиягу харківського «Металіста».

Ці команди зустрінуться в заключному матчі 2014 року на «Авангарді» найближчої неділі. Фантастика – лучан вважають фаворитом матчу з командою, яка нині все ще борсається у Лізі Європи! Але нічого дивного – «Волинь», наче паротяг, набрала пристойну форму і втретє поспіль перемогла у чемпіонаті.

НА СНІГУ ГРАЮТЬ

Причому зробили це «хрестоносці» вдруге поспіль на засніженому газоні. У Києві був битий червоним м'ячем донецький «Металург», а в Дніпропетровську жовтим – «Іллічвець».

Початок матчу відтермінували на півгодини, адже працівникам стадіону чистили поле від снігу та наносили розмітку.

Перші хвилини пішли на звикання гравців до незвичних погодних умов, за яких велику роль відіграють довгі паси та стандартні положення. І ось, коли секундна стрілка робила лише восьмий оберт, Кобахідзе подав кутовий з лівого флангу, захисники вибили м'яч прямінько на Бабенка і після навісу в його виконанні м'яч потрапив до ніким не прикритого Шаба-

нова, якому не склало труднощів переіграти Гальчука ударом з семи метрів – 1:0. Це був дебютний гол Артема у «Волині».

Далі стався «бліцкриг імені Бікфалві». Лідер «Волині» двічі опинявся у потрібному місці й шансів кіперу не залишав.

Здавалося, що 3:0 у перші півгодини гри можуть стати для «Іллічвця» повторенням кубкового матчу сезону 2011/12, коли лучани здобули перемогу з рахунком 7:1, але іншої думки були футболісти з Маріуполя, яким на 31-й хвилині вдалося скоротити розрив у рахунку (Яворський). У підсумку 3:1 і волиняни потрапили у єврокубкову зону турнірної таблиці.

ЕРІКА ПРОДАЮТЬ

Такі успіхи, як і чутки про фінансові проблеми (втім останнім часом – перманентні) «Волині» спровокували інформаційні вкидання на продаж лідерів лучан. Перший на вихід – Ерік Бікфалві. Після дублю у ворота «Іллічвця» румун очолив бомбардирську гонитву українського чемпіонату. Тому не дивно, що саме час продати Еріка – він зможе піти самостійно, без компенсації клубу влітку, коли закінчиться трирічний контракт із «Волиню».

Ці чутки підтримав і Віталій Кварцянний, інтерв'ю якого «Спорт-Експресу» інакше, як передпродажною підготовкою, не назвати. Не час то наш коуч так хвалить гравців...

Х ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ ПЕРЕД ОСТАННІМ ТУРОМ У 2014 РОЦІ

М	Команда	І	В	Н	П	РМ	О
1	Динамо	13	10	3	0	30 - 7	33
2	Шахтар	13	9	1	3	28 - 7	28
3	Дніпро	13	8	4	1	24 - 9	28
4	Олімпік	13	6	3	4	13 - 25	21
5	ВОЛИНЬ	13	6	2	5	21 - 20	20
6	Металіст	12	5	4	3	19 - 17	19
7	Зоря	13	5	3	5	15 - 15	18
8	Ворскла	13	4	5	4	13 - 11	17
9	Чорноморець	12	3	5	4	13 - 13	14
10	Металург Д	13	3	5	5	15 - 16	14
11	Говерла	13	1	6	6	8 - 16	9
12	Металург З	13	2	3	8	10 - 27	9
13	Карпати	13	3	3	7	11 - 19	3
14	Іллічвець	13	0	3	10	11 - 29	3

З ФК Карпати (Львів) знято очок: 9. Згідно з рішеннями КДК ФФУ від 10.09.2014 р. та 17.10.2014 р.

Не забуваймо і про дві інші перспективні перлини «Волині» – Матея та Бабатунде. За них також можуть дати грубі гроші.

ДО «МЕТАЛІСТА» ГОТУЮТЬСЯ

Що ж, на черзі – «Металіст». «Волинь» не програє чотири матчі поспіль, різниця забитих-пропущених голів складає 9:2. Під такий каток найближчої неділі кинеться харківський клуб. Колишній гранд нині на 6-му місці. У хлопців Ігоря Рахаєва на 1 очко менше, ніж у «хрестоносців» Кварцяного, і це буде битва за 6 очок!

Відзначимо, що не зіграють у гостей лідер Хав'єр (травма) і Торрес, дискваліфікований за перебір жовтих карток.

У Кварцяного ж потрохи повертаються травмовані виконавці, ну й, звісно, рветься у бій лідер Бікфалві, який вже забивав на «Авангарді» «Металісту».

Водночас готується до матчу й домашня арена клубу. Футбольне поле «Авангарда» вчасно накрили плівкою, яка захищає газон від морозу. Її знімуть безпосередньо перед матчем, тому є всі передумови сподіватися на те, що газон не буде перешкодою для якісного футболу. Крім того, синоптики наразі не обіцяють у найближчі дні сніг. Відтак – усі на «Авангард!» Видовище обіцяє бути феєричним.

Х БАСКЕТБОЛ

ПОВЕРНЕННЯ ШЕЛУХИ Й ТУР 3 «ХІМІКОМ-2»

«Волиньбаскет-WOG-Університет» – «Хімік-2» – 78:81 (15:17, 18:25, 21:18, 24:21) та 81:77 (20:23, 25:11, 23:21, 13:22)

У першому матчі четвертого туру луцький баскетбольний клуб «Волиньбаскет» зазнав чергової поразки. Цього разу кривдником волинян став БК «Хімік-2». І знову ж лучани поступилися лише кількома очками.

Уже до великої перерви дубль «Хіміка» напрацював на зручний запас у 9 очок – 33:42. Через незлагодженість комбінаційної гри не могли лучани і у третій чверті нав'язати свою гру гостям – 54:60. Шанс видряпати перемогу у волинян з'явився під кінець зустрічі. Спершу Андрій Кобець та Віталій Вінтоняк зрівнюють рахунок – 61:61. Відтоді шальки терезів хиталися в діапазоні двох-трьох пунктів. Та в останні півхвилини южненці реалізували шість

штрафних кидків та один триочковий, волиняни не були такими успішними – 78:81.

Невтішною для підопічних Дмитра Чайковського є відсоткова статистика влучності кидків. Якщо за двоочковими йде однаковий показник 55/56%, у триочкових лучани навіть попереду 35% проти 29% у «Хіміка-2», то зі штрафними кидками у волинян простежується повний провал. З 26 можливих лучани реалізували лише 13!

Найрезультативнішим гравцем зустрічі став гравець «Хіміка-2» Ілля Сидоров (22 очки). У складі волинян снайпером №1 став Андрій Кобець з результатом у 15 очок, а враховуючи ще й 10 результативних передач, він оформив дабл-дабл. Такий же дабл-дабл оформив і Віталій Вінтоняк (13+11).

Матч-відповідь продовжився за сценарієм першої гри – 20:23. У дру-

гій чверті «Волиньбаскет» поставив на дальні кидки. Вдало зіграна 10-хвилинка забезпечила солідний відрив – 45:34. Окрилених волинян «хіміки» спробували у третій чверті затягнути у в'язку гри і збавили швидкості. Рахунок грав на лучан – 68:55.

Урок не розслаблятися до фінальної сирени дубль «Хіміка» дав «Волиньбаскету» в останній десятихвилиніці. Найактивніший у складі гостей Ілля Сидоров за фінальний відрізок гри приніс команді 13 очок і разом з тим шанс на перемогу. Та їм забракло часу. В останні 40 секунд гри южненцям не вдалося реалізувати кидок під час своєї атаки. А лучани за цей час зробили два підбори – на своєму щиті і на щиті гостей після своєї невдалої атаки. І притримали м'яч, забравши у «Хіміка» останню нагоду для контратаки – 81:77.

Перед туром з «Хіміком-2» до во-

линської команди повернувся вихованець луцького баскетболу Артем Шелуха. Гравець зізнається, що у нього виник певний конфлікт з новим тренером львівського клубу, тому за двосторонньою згодою він повернувся до Луцька. У суперліговій «Політехніці» Артем зіграв дев'ять матчів. У свій актив він записав в середньому 2,1 результативних передач та 3,1 очок за гру.

Після восьми зіграних матчів «Волиньбаскет» посідає сьоме місце у турнірній таблиці Вищої ліги. У грудні на підопічних Дмитра Чайковського чекає ще два виїзні тури у Києві та Кіровограді.

«Ми у будь-якому випадку маємо рости. Ми лише місяць разом, я думаю, що потенційно ще мусимо додавати у гри, – пояснює Дмитро Йосипович. – До останнього будемо боротися за плей-оф».

Х Читайте «Хроніки Любарта» у Facebook: www.facebook.com/hroniky.lubarta

Леонид Каганов, www.ileo.me

В Москве выпал снег. Фотками заполнилась лента.

В администрации президента назвали слухи о снеге досужим бредом.

Председатель Совфеда опроверг свидетельства снега и мороза: заверил, что погода соответствует прогнозам и осень в России остается в силе.

Депутат-одномандатник из «Единой России» тут же предложил законопроект, запрещающий выкладывать в интернет фотографии граждан, домов и природы – в интересах заботы о здоровье народа, о детях и инвалидах.

Глава российского МИДа изобразил лицом минуту молчания:

...
...
...

Однако не удержался от замечания, что слухи о снеге распространяет кучка ябед, полагая, что тем самым они ослабят влияние России на мировой климат. Но влияния у России они не отнимут, лишь рискуют дожидаться симметричного ответа. Жаль, не пояснил, что это.

А вот глава Следственного комитета заявил, что информацией о снеге не располагает. И добавил, что те, кто располагают, уже в натуре реально напрягают и ответят за базар по понятиям братвы.

Глава департамента снегоуборки Москвы решительно опроверг слухи о зиме. Сказал, что паникеры не в своем уме, ведь за окном море и лето.

На вопрос журналиста, не потому ли это, что он с друзьями поселился в Майами, чиновник обложил журналиста *уями, заявив, что подобный бред комментировать не хочет – и хватит звонить, сейчас три часа ночи.

ПОЭМА О ПЕРВОМ СНЕГЕ

При попытке дозвониться в Генштаб обороны там все время бросали трубку телефона и случайно попали по красной кнопке. По счастью, в раздаточной коробке провода не менялись с прошлой эры. Поэтому наши «Тополи» и «Искандеры» так и остались на стартовом столе.

Независимый анонимный источник в Кремле был так осторожен в прогнозах и взглядах, так боялся сказать, что не надо, что просто кашлял со значением.

Госнаркоконтроль признал, что ведет изучение образцов снега при помощи микроскопа. И при этом выясняется – опа! – сенсация на грани фантастики: некоторые снежинки имеют форму свастики! Возможно, Господь экстремист.

Дмитрий Киселев, тележурналист, ведущий программы Дмитрия Киселева на телеканале Дмитрия Киселева сообщил, что толщина снежного покрова в пересчете на душу населения вне всякого сомнения толще всех у проклятой Америки. Рекомендовал прекратить истерики и не верить в пропагандистские сказки. Демонстрировал фотки Аляски и вызывал экспертов из зала.

Ведущая столичного телеканала написала в своем «Твиттере» в углу экрана, что говорить о снеге пока еще рано, а надо ждать официального мнения. Такое сегодня прочли постановление,

когда шла летучка.

Ей в ответ написали «ах ты ж *учка» в трудовой книжке на первой странице. И уволили со всех телеканалов столицы с треском и криком.

Политический блогер с неразборчивым ником разразился циклом постов для топа: находил на фотках следы фотошопа, свидетелей ласково называл «пи*а*асики», и с помощью логики, цитат из классики и наглядных моделей из конструктора ЛЕГО доказывал невозможность

появления снега

в нашей средней полосе. Оппонентов сразу же обвинял в джинсе и советовал им признаться честно.

Пожелавший остаться неизвестным Председатель правительства Российской Федерации сообщил журналистам, что отечественные инновации защищают от снега улицы, дома, крыши... Речь становилась все тише и переходила в невнятное бормотание.

В Министерстве культуры прошло заседание, на котором архимандрит Новодевичий и Стародевичий

предал анафеме Андрея Макаревича за его старую песню про снег. Все шестьсот шестьдесят шесть человек проголосовали за запрет выступлений певца.

Второй заместитель второго лица рассказал журналистам по секрету, что судя по белому цвету имеющегося в интернете изображения, снег – акция белоленточного движения так называемой либеральной интеллигенции.

А кончилось тем, что президент на какой-то конференции признался, что действительно наступает зима. Что было расценено как проявление ума, политической силы и свободы слова.

Новостями о выпадении снежного покрова наполнился каждый канал и портал. Президент снова всех переиграл!

Х АСТРОЛОГІЧНО-ПОЛІТИЧНИЙ ГОРОСКОП НА 5 – 11 ГРУДНЯ

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Андрій Осіпов (11 квітня 1977 р.)

Закляті друзі самі принесли вам маленьку і переможну війну. На блюдечку із регламентною стрічкою. Як не скористатися такою нагодою? Гостріть клавіатуру, чистіть мишку, пакуйте теки компромату – і вперед!

ЛЕВ (24.07 – 23.08)

Володимир Пащенко (4 серпня 1972 р.)

Свою зухвалістю та прагматизмом відправите в ступор півміста. Скільки розмов буде про вашу далекоглядність! Не переоцінюйте свої можливості – сідайте в авто і на майдани. А ще краще – у владу!

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Ігор Палиця (10 грудня 1972 р.)

Варто сконцентруватися на досягненні поставлених цілей. Загалом час сприятливий для залягодження поточних справ. Бажано утриматися від великих покупок. Протягом тижня буде відчуття повної самотності, але «сепаратисти» не дадуть засумувати.

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Віктор Божидарнік (22 квітня 1945 р.)

Довіртеся інтуїції – бо вже тільки вона зможе вивести вас із кадрового ступору. Авторитет ваш зростає параболічно, заздрість до ваших успіхів – гіперболізується. Будьте уважними до метафор підлеглих.

ДІВА (24.08 – 23.09)

Микола Романюк (24 серпня 1958 р.)

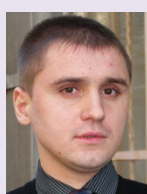
Час мудрості, милосердя і залягодження старих проблем. Цього тижня не треба злитися, сваритися, нервувати. Небажано зустрічати старих друзів, оформляти заповіт, укладати договори, починати нові справи. Одне слово, не перевантажуйтеся.

КОЗОРІГ (22.12 – 20.01)

Федір Кошель (1 січня 1951 р.)

Хотіли «підставити» когось, а життя викинуло іншого «коника». Тепер вас «шмонатимуть» до повної перемоги люстрації. Ви ж знаєте, що ілюстрації для цієї перемоги предостатньо. Поступіть дорогою молодим.

БЛИЗНЯТА (22.05 – 21.06)

Олександр Кононович (12 червня 1980 р.)

Зорі, які зробили вас каліфом на час, грайливо перетворюватимуть вас на вершника без голови і жертву хунти. Утім є шанс стати не героєм оповідок, приказок чи фразеологізмів, а кримінальної справи. Купите карту Білокам'яної.

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Олексій Златогорський (14 жовтня 1977 р.)

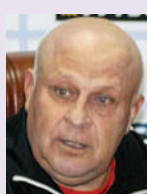
«Гробокопателі» знов розбушувалися. Копають, наче літо надворі. За книжку ніколи взятися. Кілька нових поховань – і буде вам спокій. До весни. Є надія «погризтися» з новою владою. Вороги – «на вухах», ЗМІ – прихильні.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 19.02)

Степан Івахів (24 січня 1968 р.)

Час рахувати вигодуваних влітку курчат. Спробуйте ретельно проаналізувати справи в курнику і реалізувати потенціал. Збагнете суть процесів, незрозумілих раніше, й поглянете з космосу на приземлених істот. Одне слово, не задирайте догори носа.

РАК (22.06 – 23.07)

Віталій Кварцянний (19 червня 1953 р.)

Здоров'я не підведе, бо ви ще той Рак – скрупульозно-педантичний та обережний. Дуже скоро відпочиватимете принаймні тілом, бо душа однаково безмежно переживатиме за улюблену справу. Потрусите олігархів.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Володимир Латковський (17 листопада 1954 р.)

Варто бути готовим до різних перешкод і несподіваних складнощів. Бажано не вступати в міжособистісні конфлікти. З психологічної точки зору тиждень може мати трохи гнітюче забарвлення. Не ухвалюйте фінансових рішень.

РИБИ (20.02 – 20.03)

Володимир Гунчик (9 березня 1958 р.)

Сни здебільшого несерйозні, вірити їм можна тільки після теплого спілкування з підлеглими. А вам це не загрожує. Розв'язуватимете переважно паперові питання, тобто грошові. Усе, як завжди: плани – довгострокові, проблеми – нагальні, реформи – актуальні.